Με 129 συνεργάτες ξεκινάει το Ελεύθερο Πανεπιστήμιο

ΤΕΤΑΡΤΗ 2 ΜΑΪΟΥ ΣΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Με τόν ιστορικό κ. Κωστή Μοσκώφ, πού θ' αναπτύξει τό θέμα «Η διαμόρφωση της Νεοελληνικής Κοινωνίας», εγκαινιάζει τήν Τετάρτη —2 Μαΐου (8 μ.μ.) τίς παραδόσεις του τό Ελεύθερο Ανοικτό Πανεπιστήμιο τοϋ Δήμου Αθηναίων. Καί θ' ακολουθήσουν:

● Ο οικονομολόγος κ. Μάριος Νικολινάκος (8 Μαΐου) μέ θέμα: «Στοιχεία γιά τήν Ελληνική Οικονομία».

● Ο νομικός - πανεπιστημιακός κ. Αριστ. Μάνεσης (11 Μαΐου) μέ θέμα: «Σύνταγμα καί Κρατική Εξουσία».

● Οι πανεπιστημιακοί κ. κ. Γ. Βέλτσος καί Άλκης Ρήγος (14 Μαΐου) μέ θέμα: «Εξουσία καί πολιτικοί θεσμοί».

● Ο αρχιτέκτων κ. Α. Τρίτσης (16 Μαΐου): «Τό χωροταξικό πρόβλημα σ' εθνική κλίμακα».

● Οι διεθνολόγοι κ. κ. Χρ. Ροζάκης καί Γιάν. Κρανιδιώτης (21 Μαΐου): «Η διεθνής θέση της Ελλάδας».

● Ο φυσικός κ. Ευστ. Μπιτσάκης καί ο ιστορικός κ. Γ. Καρράς (23 Μαΐου): «Η επιστήμη στήν Ελλάδα — Η περίπτωση τών φυσικών επιστημών».

● Ο κ. Δημ. Ρόκος, πανεπιστημιακός (28 Μαΐου): «Παιδεία καί κοινωνική οργάνωση στήν Ελλάδα».

Τέλος, ο Α' Κύκλος τών παραδόσεων, μέ τόν γενικό τίτλο «Εισαγωγή στά προβλήματα τοϋ ελληνικοϋ χώρου», θά κλείσει στίς 30 Μαΐου, μέ ομιλητές τούς κ.κ. Γ. Γενηματά (πολ. μηχανικό), Π. Παπαγιάννη (νομικό) καί Γ. Κοντογιώργη (πολιτολόγος πανεπιστημιακό) πού θά αναπτύξουν μό θέμα: «Η Τοπική Αυτοδιοίκηση στήν Ελλάδα».

Ανακοινώνοντας τό πρόγραμμα τοϋ Α' Κύκλου, ο δήμαρχος κ. Μπέης, τό Δημοτικό Συμβούλιο καί η Οργανωτική Επιτροπή τοϋ Ε.Α.Π. προσκαλοϋν τούς πολίτες τής Αθήνας νά παρακολουθήσουν καί νά συμμετάσχουν στίς συζητήσεις τοϋ Ελεύθερου Ανοικτοϋ Πανεπιστημίου, πού θά λειτουργεί —μέ ελεύθερη είσοδο— στό Πνευματικό Κέντρο τοϋ Δήμου (Ακαδημίας 50). Ολες οι παραδόσεις - συζητήσεις στίς μέρες, πού προαναφέραμε, αρχίζουν στίς 8 μ.μ.

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Η Οργανωτική Επιτροπή τοϋ Ε.Α.Π. έδωσε, επίσης, στή δημοσιότητα τά ονόματα τών πρώτων συνεργατών πού εθελοντικά προσφέρθηκαν νά υπηρετήσουν τήν λειτουργία τοϋ Πανεπιστημίου. Αναφέρονται συνολικά 129 συνεργάτες (οι 53 πανεπιστημιακοί διδάσκαλοι) πού καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα ειδικοτήτων καί κατευθύνσεων. Αξιοσημείωτο είναι, εξάλλου, ότι προσφέρθηκαν εθελοντικά νά διδάξουν καί εννέα πανεπιστημιακοί της διασποράς.

Ο πρώτοι συνεργάτες τοϋ Ελεύθερου Ανοικτοϋ Πανεπιστημίου είναι:

Αννελίδης Σωκρ. πολ. μηχανικός - πανεπιστημιακός, Αγουρίδης Σάββας θεολόγος - πανεπιστημιακός, Αδάμος Τάκης δημοσιογράφος, Αλικαρίδης Φιλ. χημικός - πανεπιστημιακός, Αναστασίου Γιάννης φιλόλογος - ερευνητής Ακαδημίας Αθηνών, Αναγνωστάκης Μανώλης ποιητής, Αντωνοπούλου Μαρία κοινωνιολόγος - πανεπιστημιακός, Ανδρονίκου Μαρία φιλόλογος - πανεπιστημιακός, Αργυρόπουλος Θαλής αρχιτ. πολεοδόμος - πανεπιστημιακός, Βαλασβανίδης Θάνος χημικός - πανεπιστημιακός, Βαλιάντζα - Αϋτιά Έφη πολιτ. μηχανικός, υγιεινολόγος, Βαροπούλου Ελένη θεατρολόγος, Βγόντζας Αντώνης νομικός - πανεπιστημιακός, Βεγλερής Θαΐδ. νομικός - ομ. καθηγητής Πανεπιστημίου, Βέλτσος Γιώργος κοινωνιολόγος - πανεπιστημιακός, Βλάχος Γιώργος πολιτολόγος - πανεπιστημιακός, Βουδούρης Γιώργος μηχ. πλ. πανεπιστημιακός, Βουλέλης Νικόλ. δημοσιογράφος, Βρυχέα Άννα αρχιτέκτων - πανεπιστημιακός, Γαβρόγλου Κ. φυσικός - πανεπιστημιακός, Γεννηματάς Γιώργος πολ. μηχανικός, Γερουκάλης Δημήτρης γιατρός, Γεωργουσόπουλος Κων. φιλόλογος - κριτικός, Γιακουμέλος Νικόλ. άγρ. τοπ. μηχ. - πανεπιστημιακός, Γιαννίτσης Τάσος οικονομολόγος, Γρηγοράτος Δίον. σκηνοθέτης, Δεσύλας Νικ. αρχιτέκτων, Δημαράς Αλέξης εκπαιδευτικός, Δημητρέας Βαγγ. θεωρητικός τέχνης, Διαμαντόπουλος Γρηγ. αρχιτέκτων - πολεοδόμος, Διαμαντούρος Νικηφόρος πολιτολόγος, Δοκουμετζίδης Γιάννης πολ. μηχανικός, Δούκα - Κότσηρα Κούλα χημ. μηχανικός, Δωρής Μιχάλης αρχιτέκτων, Ελεφάντης Άγγ. πολιτολόγος, Εύστρατιάδης Γρηγ. πολ. μηχανικός, Ζάννας Παύλος λογοτέχνης - κριτικός, Τορμπαλάς Σταύρος κοινωνιολόγος - πανεπιστημιακός, Ηλιού Μαρία κοινωνιολόγος, Θερμός Ηλίας πολιτολόγος, Καλαμάνη Ρούλα νομικός - συγγραφέας, Καρράς Αντώνης οικονομολόγος, Καρράς Γιάννης ιστορικός επιστήμης, Καρούμπαλου Μίνα πολεοδόμος, Καψής Γιάννης δημοσιογράφος, Κλάδης Δίον. φυσικός - πανεπιστημιακός, Κομίλης Παναγ. αρχιτέκτων - πολεοδόμος, Κοντογιώργης Γιώργος πολιτολόγος - πανεπιστημιακός Κουλουμπής Ευάγ. πολ. μηχανικός - πρόεδρος ΤΕΕ, Κουλουφάκος Κων. συγγραφέας, Κουμπής Αλ. πολ. μηχανικός - συγγραφέας, Κρανιδιώτης Γιάννης διεθνολόγος - πανεπιστημιακός, Κραντονέλλης Κώστας αρχιτέκτων, Κώτας Παγώνης γεωπόνος - μέλος Ε.Δ.Π. Γεωπονικής, Κωστόπουλος Βασ. δικηγόρος - πανεπιστημιακός, Κωστόπουλος Σωτ. πολιτολόγος, Κωστοπούλου Ελευθ. αρχιτέκτων, Λάζαρης Απόστ. οικονομολόγος - πανεπιστημιακός, Λεντάκης Ανδρέας φιλόλογος, Λιανός Θεόδωρος οικονομολόγος - πανεπιστημιακός, Λιάσκος Κώστας πολ. μηχανικός, Λιολούσης Κώστας ηλεκτρονικός - πανεπιστημιακός, Λουκάκης Παύλος αρχιτέκτων - πολεοδόμος, Λουλούδης Λεωνίδας γεωπόνος - πανεπιστημιακός, Μάνεσης Αριστόβουλος νομικός - πανεπιστημιακός, Μανιτάκη - Κραβαρίτη Γιώτα νομικός - πανεπιστημιακός, Μαρκοπούλου Αύγή αρχιτέκτων - πολεοδόμος, Μαρτίνος Νίκος οικονομολόγος - πανεπιστημιακός, Μαρωνίτης Δημήτρης φιλόλογος - πανεπιστημιακός, Μαυράκης Δημήτρης φυσικός - πανεπιστημιακός, Μίζης Κώστας φιλόλογος - πανεπιστημιακός, Μίχα Μαρία αρχιτέκτων, Μοσκώφ Κωστής ιστορικός, Μαχαίρα Ελίνα πολ. μηχανικός, Μοροπούλου Τόνια χημικός - πανεπιστημιακός, Μουστάκης Γιώργος θεολόγος - κοινωνιολόγος, Μπαϊρακτάρης Δημ. πολ. μηχανικός - πανεπιστημιακός, Μπαλτάς Αριστείδης φυσικός - πανεπιστημιακός, Μπιτσάκης Εύτ. φυσικός - πανεπιστημιακός, Νέστωρας Στέλιος νομικός, Νικολινάκος Μαρ. οικονομολόγος - πανεπιστημιακός, Νίτσος Κων. δημοσιογράφος, Νούσιας Μ. γιατρός, Νούτσος Μπάμπης φιλόλογος - πανεπιστημιακός, Ντούσκος Πέτρος πολ. μηχανικός - οικονομολόγος, Ξύδης Αλ. κριτικός τέχνης, Ορφανουδάκης Σαράντης νομικός - πανεπιστημιακός, Πάγκαλος Θεόδ. οικονομολόγος, Παναγιωτόπουλος Γιάννης γιατρός, Παπαγαρυφάλλου Παναγ. νομικός - πανεπιστημιακός, Παπαγεωργίου Στέφανος ιστορικός, Παπαγιαννάκης Μιχ. οικονομολόγος, Παπαγιάννης Παναγ. νομικός - εκδότης, Παπαϊωάννου Μιλ. νομικός, Παπαϊωάννου Μιχ. ιστορικός, Παπακώστας Αλκ. διεθνολόγος - πανεπιστημιακός, Παπανδρέου Βάσω οικονομολόγος, Παπασπηλιόπουλος Στ. οικονομολόγος, Πατρίκιος Τίτος κοινωνιολόγος - ποιητής, Πλαϊτάκης Τάκης πολ. μηχανικός - πανεπιστημιακός, Πολύζος Γιάννης πολεοδόμος - πανεπιστημιακός, Πυρουνάκης Γεώργιος πρωτοπρεσβύτερος - εκπαιδευτικός, Ρέππας Παναγ. οικονομολόγος - πανεπιστημιακός, Ρήγος Άλκης πολιτολόγος - πανεπιστημιακός, Ρήγος Γιώργος δικαστής, Ροζάκης Χρήστος διεθνολόγος - πανεπιστημιακός, Ρόκος Δημήτρης αγρ. τοπ. μηχανικός - πανεπιστημιακός, Ρουσόπουλος Άλκης πολ. μηχανικός, Ρωμαίος Γιώργος δημοσιογράφος, Σαραντάκος Δημ. χημ. μηχανικός, Σαρδελής Δημ. φυσικός, Σαρηγιάννης Γιώργος αρχιτέκτων - πολεοδόμος, Σαρρή Ζωρζ συγγραφέας - ηθοποιός, Σαφαράνα Γκόλντυ αρχιτέκτων, Σπηλιώτης Κων. νομικός - πανεπιστημιακός, Σκανδαλίδης Κώστας δημοσιογράφος, Σκιαδάς Αριστ. φιλόλογος - πανεπιστημιακός, Σκούρας Κώστας δημοσιογράφος, Σπινέλη Καλ. κοινωνιολόγος - πανεπιστημιακός, Σφάγγος Κώστας γιατρός - πανεπιστημιακός, Τενεκίδης Γιώργος διεθνολόγος - ομ. καθηγητής Παντείου, Τρίτσης Αντώνης αρχιτέκτων - χωροτάκτης, Τσίρκας Στρ. λογοτέχνης, Τσουπαρόπουλος Θάνος δημοσιογράφος, Φατούρος Δημ. αρχιτέκτων - πανεπιστημιακός, Φίλιας Βασ. κοινωνιολόγος - πανεπιστημιακός, Φραγκουδάκη Άννα φιλόλογος - πανεπιστημιακός, Φυντανίδης Σεραφείμ δημοσιογράφος, Χαϊδόπουλος Γιώργος αρχιτέκτων - πανεπιστημιακός.

Καί οι πανεπιστημιακοί τής διασποράς:

● Βεργόπουλος Κων. οικονομολόγος, Δαζιάδης Αριστ. οικονομολόγος, Ζουράρης Κώστας κοινωνιολόγος, Καβουριάρης Μάκης πολιτολόγος, Μουζέλης Νίκος κοινωνιολόγος, Πάκος Θάνης οικονομολόγος, Πουλαντζάς Νίκ. κοινωνιολόγος, Σιβροπούλου Δόξα οικονομολόγος, Τσουκαλάς Κων. κοινωνιολόγος.

Λογοκρισίες

ΗΤΑΝ ΕΓΚΥΟΣ ΕΠΙ 50 ΧΡΟΝΙΑ !

Λογο

Φεστιβάλ αρχαίας Ελλάδας στη Φλωρεντία

ΡΩΜΗ (τοϋ ανταποκριτή μας Λ. Χατζηκυριάκου).— «Η ευρωπαϊκή κουλτούρα πάντα μιλούσε ελληνικά. Από τόν Σαίξπηρ στόν Γκαίτε, από τόν Γαλιλαίο στόν Νεύτωνα, από τόν Έγκελ στόν Νίτσε, οι μεγάλοι μίλησαν ελληνικά». Μ' αυτές τίς φράσεις άνοιξε χτες ο μελετητής τών κλασικών μας δραματουργών Ευγένιος Γκάριν, τό συνέδριο τής Φλωρεντίας πού έχει γιά θέμα του «Οι αρχαίοι Έλληνες είναι σύγχρονοί μας» στό συνέδριο αυτό πού γίνεται στά πλαίσια τοϋ 12ου φεστιβάλ θεάτρου αφιερωμένο στούς αρχαίους Έλληνες δραματουργούς.

Θά μιλήσουν προσωπικότητες της ιταλικής κουλτούρας, μελετητές των αρχαίων ελληνικών θεμάτων, σκηνοθέτες, άνθρωποι του θεάτρου κ.ά.

«Ισως τώρα — είπε ακόμη ο κ. Γκάριν — τείνουμε στο νά λησμονήσουμε την ελληνική κουλτούρα καί είναι γεγονός ότι ο σύγχρονος κόσμος της τεχνολογίας νά αρνείται την παραδοσιακή κουλτούρα.

Ομως όχι μόνο γιά νά κατανοήσουμε τις εικόνες των εκκλησιών μας, τα αγάλματα των πλατειών μας, αλλά ακόμη γιά νά αποκωδικοποιήσουμε τα αινίγματα των σιτέρων μας καί τους λαβύρινθους της παραφροσύνης μας θά πρέπει νά επιστρέψουμε πάλι πίσω στην αρχαία ελληνική κουλτούρα.

Η κλασική Ελλάδα λοιπόν είναι παρούσα καί σήμερα μέ τους μύθους της ενώ τα θέματα του ελληνικοϋ θεάτρου είναι πάντα επίκαιρα».

Στά πλαίσια τοϋ Θεατρικοϋ Φεστιβάλ, το θέατρο της Φρανκφούρτης παρουσίασε χτές την «Αντιγόνη», ενώ επίσης της Κολωνίας θά παρουσιάσει τον «Κύκλωπα» καί ακόμη διάφορα άλλα κλασικά έργα θά παιχθούν από ιταλικούς θιάσους. Στις 30 Απριλίου καί 2 Μαΐου το Θέατρο Τέχνης του Κουν θά δώσει δύο παραστάσεις. Επίσης μέ τίτλο «Ο ελληνικός μύθος στο σινεμά» άρχισε ένα Φεστιβάλ διαφόρων σκηνοθετών πού ασχολήθηκαν μέ κλασικά θέματα. Ηδη προβλήθηκε η «Ηλέκτρα» του Γιαντσό καί η «Αναπαράσταση» του Αγγελόπουλου.

Ελληνογαλλικές αβρότητες στη Σορβόνη

Ενώ οι ελληνικές αρχαιότητες αποτελούν προσφιλές θέμα των Γάλλων υπηκόων καί μή, ο πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κων. Τσάτσος ανακηρύχτηκε χθες διδάκτωρ Φιλοσοφίας καί Δικαίου του Πανεπιστημίου της Σορβόννης.

Στην τελετή της «ανακήρυξης» τον προσφώνησε η πρύτανις του πανεπιστημίου κ. Ελένη Γλυκατζή — Αρμπελέρ, ενώ ο δισέγγονος του Ψυχάρη κ. Ολιβιέ Ρεμπόν Ντ' Αλλόν, εγκωμίασε τον Έλληνα πρόεδρο, τόσο για το πνευματικό του έργο όσο καί για την κοινωνική καί πολιτική του δράση καί προσήλωση του στα ιδεώδη της Δημοκρατίας την οποία εμέθεσε με τους αγωνιστές - θύματα του Πολυτεχνείου...

Ο κ. Ρεμπόν Ντ' Αλλόν τελείωσε στα ελληνικά ως εξής: «Ζήτω η ελληνική Δημοκρατία, ζήτω ο ελληνικός λαός, ζήτω ο πρόεδρος Κων)νος Τσάτσος».

Τέλος η κυρία Γλυκατζή — Αρμπελέρ απένειμε τα διάσημα του επίτιμου διδάκτορα στον κ. Τσάτσο.

Στην τελετή, από γαλλικής πλευράς, παρέστησαν ο υπουργός Δικαιοσύνης, ακαδημαϊκός κ. Αλαίν Περφίτ, η υπουργός πανεπιστημίων κυρία Αλίς Σωνιέ - Σέτ, ο δήμαρχος Παρισιού, ηγέτης του γκωλλικοϋ κόμματος «Συναγερμός για την Δημοκρατία» κ. Ζακ Σιράκ, η κυρία Κλωντ Πομπιντού, χήρα του τέως προέδρου, η ελληνίστρια κυρία Ζακλίν Ντέ Ρομιγύ, οι καθηγητές κ. κ. Λ. Αμμόν, Μ. Ντομπερζέ. Αμουτρό, διευθυντής της Γαλλικής Αρχαιολογικής Σχολής στην Ελλάδα, ο ακαδημαϊκός καί δουλευτής κ. Μωρίς Ντρυόν, καθώς καί πολλοί άλλοι ακαδημαϊκοί, καθηγητές καί άνθρωποι των γραμμάτων.

Από ελληνικής πλευράς εκτός της συζύγου του Έλληνα πρόεδρου, παρέστησαν ο Έλληνας πρέσβυς στο Παρίσι κ. Δ. Παπαϊωάννου, ο επίσκοπος Παρισιού Μελέτιος, καί ο διευθυντής πολιτικών υποθέσεων του υπουργείου Εξωτερικών κ. Τζούνης.

Ο κ. Τσάτσος απαντώντας στις προσφωνήσεις ανέφερε μεταξύ άλλων καί τα εξής:

«Δέν έχω το δικαίωμα να αρνηθώ. Καί δεν έχω το δικαίωμα αυτό, πάνω απ' όλα, γιατί μεσ' το ίδιο αυτό το εγκώμιο εκφρασθήκατε τοσο συγκινητικά για την πατρίδα μου ώστε τα λόγια σας αυτά να συγκινήσουν όλους τους Έλληνες, όταν θα σας ακούσουν σήμερα, στα νησιά στα δουνά καί στα λαγκάδια της Ελλάδας, όπως συνεκίνησαν εμένα τον ίδιο.

Με την μόνη ιδιότητα του αντιπροσώπου της πατρίδας μου καί ομιλώντας αποκλειστικά καί μόνο εκ μέρους της, θα ήθελα να σας απαντήσω με δύο στίχους του μεγάλου σας συγγραφέα Κορνέϊλ, γιατί εκφράζουν τη σκέψη μου καλύτερα απο μένα τον ίδιο:

«Η ψευτομετριοφροσύνη δεν μας δίνει αξία.

Ξέρω το τι αξίζω καί πιστεύω σ' όσα μου λένε γι' αυτό».

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ «ΦΤΩΧΟ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΚΑΟΥΜΠΟΥ»

Η γοητευτική εφηβεία του Λουκιανού Κηλαηδόνη

Λουκιανός Κηλαηδόνης: «Η δουλειά μου αφορά τη γενιά μου».

Μουσικός στή χώρα μας εκτός από γνώση οργάνου, σύνθεσης καί εισπρακτικής εξασφάλισης από την ΑΕΠΙ ή απ τήν ΕΜΣΕ, σημαίνει καί δηλώσεις, καί ανίχνευση της «προπρογονικής μας κληρονομιάς» καί γιατί όχι γνώση μαθηματικών.... ανωτέρων εκτός από λογιστικά.

Ο Λουκιανος Κηλαηδόνης έχει επί πλέον καί χιουμορ. Γι' αυτό εδώ καί πολύ καιρό έκοψε τά «προκάτ» τραγούδια πού συνήθως μιλούν «γιά το παλληκάρι», «γιά τό λουλούδι», «τό κρασί, το σπαθί καί τά κουταλάκια» ή' «γιά τη μαμά του φονιά καί τοϋ ληστή» καί καβαλλικεύοντας στό σύννεφο της εφηβείας του, πού είναι μόνιμα παρκαρισμένο έξω από τό σπίτι του, ταξιδεύει πλέον σάν Αθηναίος κάου - μπόυ μέσης ηλικίας στούς οξειδωμένους μουσικούς μας ορίζοντες.

Λές καί έξοκρε με τούς ταμειακούς επίγειους παραδείσους, τραγουδά γιά τούς απονταχού της Ελλάδας Λουκιανούς. Μόνος, φτωχός καί άνευ τύφλων σοροπιατών τύπου «τί κακιά πού είναι η έταιρία! Γιατί οι έταιρίες είναι έταιρίες. Καί δεν έχουν ούτε τύψεις ούτε έφηβεία.

Μέ τόν Λουκιανό συναντηθήκαμε σέ περίοδο νηνεμίας. Ενώ ο τελευταίος του δίσκος «Είμαι ένας φτωχός καί μόνος κάου - μπόυ» καλπάζει στό ράντσο της δισκογοράς κι ένω ο ίδιος σκαλίζει μετά μανίας το λίμπιντό του, προκειμένου νά εξάψει πάλι τό ταλέντο του καί τό παλιό πιάνο τοϋ σπιτιοϋ του...

—Τελικά είσαι ο πιό προσωποπαγής συνθέτης. Λουκιανός κερνά, Λουκιανός πίνει... Σά νά διασκεδάζεις άφαρτα...

—Καί βέβαια, περνώ καταπληκτικά φτιάχνοντας τέτοιες δουλειές. Γιατί πιστεύω, πως άν χαίρεσαι ο ίδιος πρώτος μ' ό,τι δημιουργείς, σίγουρα αυτό πού έκανες ενδιαφέρει καί τούς άλλους. Από μιά περίοδο καί μετά, άπ' τά «Μικροαστικά» κι ύστερα, δέν έκανα σχεδόν καμιά παραγγελία ή' τραγούδια πού, σώνει καί καλά, ν' άνήκαν στόν κορμό τοϋ λεγόμενου λαϊκοϋ τραγουδιοϋ. Ό,τι γράφω, δέν είναι ούτε χασάπικο, ούτε τραγούδι της παρέας —σεγκόντο καί κουτούκι— άλλά δουλειά ποιητική, μέ τήν έννοια ότι η ποίηση είναι ξεκαθάρισμα προσωπικών λογαριασμών πού γι' αυτό άλλωστε άφορα έναν ορισμένο κύκλο. Αν, τώρα, τά «Μικροαστικά» πούλησαν, δέν άφορά τό μουσικό τους μέρος.

Κάνοντας, λοιπόν, τή σκέψη ότι ζώ μέσα στήν έποχή μου, νομίζω ότι αυτά πού βγαζω δέν είναι παράταιρα.

Αποτέλεσμα: Οι δουλειές μου άφορούν τή γενιά μου καί γιά την ιστορία γεννήθηκα τό 1943... Εννοείται ότι δέν κάνω μνημόσυνα. Στόν «κάου - μπόυ» άντλωντας ύλικό άπο μιά εφηβική έποχή, προσπάθησα νά στησω σημερινά τραγούδια...

—Ο καλύτερος δίσκος σου, πάντως, είναι η «Μέντια λούζ».

—Ναί, είναι ο πιό οργανωμένος πού ωστόσο άτύχησε γιά λόγους άνεξάρτητους άπ την ποιότητά του. Ηταν ένας δίσκος έντελως άνυπεράσπιστος. Κρίμα. Καί διπλά κρίμα, γιατί άφορούσε έντονα τη γενιά τοϋ «Ροζικλαίρ»...

—Οι έταιρίες σ' άντιμετωπίζουν σάν συνθέτη άμεσης εξυπηρέτησης —δηλαδή δίνε μας τραγούδια— ή' σάν περίπτωση πού γράφει όταν «γεμίσει η μπαταρία»;

—Οι έταιρίες έχουν πάντα τη διάθεση νά σέ χρησιμοποιήσουν άνάλογα μέ τίς άνάγκες τους. Από κεί καί πέρα είναι δική σου ύπόθεση η ύπεράσπιση της δουλειάς σου μέ τά δυνατόν μικρότερα άνταλλάγματα.

—Πού συνήθως είναι;

—Κάποια τραγούδια γιά κάποια πορτραίτα.

—Πού ωστόσο πουλοϋν...

—Αμφιβάλλω. Μόνο η Μαρινέλλα, ο Πάριος, ο Διονυσίου καί μερικοί άλλοι κάνουν θεσματικά νούμερα πωλήσεων...

—Κι όσο γιά τήν πολυσυζητημένη κρίση τοϋ τραγουδιοϋ μας;

—Η κρίση προέκυψε άπ' τόν καιρό πού χάθηκε η πλατφόρμα τοϋ προοδευτικοϋ τραγουδιοϋ πού ξεχώριζε μ' ένα στίγμα ποιότητας, πού τό πιάναμε όσοι έντυφούσαμε γύρω άπ' τό τραγούδι. Σήμερα δέν έμεινε παρά τό ερωτικό άσμα καί, βέβαια, έν όνόματι τοϋ προοδευτικοϋ τραγουδιοϋ κυκλοφορούν άκόμη φριχτά πράγματα, πού λόγω της φόρας πού διαθέτουν περνούν στό κοινό. Συνέπεια κι αυτό μιάς γενικότερης κρίσης πολιτισμοϋ.

—Υπάρχει η έντύπωση ότι τό τραγούδι κάποιων συνθετων καλύπτει όλη την άνάγκη γιά μουσική πού ύπάρχει στόν Ελληνα.

—Αυτό δέν είναι σωστό, γιατί οι ίδιοι οι συνθέτες άκοϋν πολλά πράγματα διαφορετικά, πού τούς έπηρεάζουν.

—Ναί, άλλά τό σλόγκαν πού κυκλοφορεί είναι ότι διαβρωνόμαστε άπό δυτικά ύποπροϊόντα...

—Νομίζω ότι τό σωστό κριτήριο διαμορφώνεται άπό πλατύτερη άντίληψη της μουσικής, πράγμα πού βοηθά νά κατανοηθοϋν καί άδυναμίες ή' έλλείψεις πολλών σοβαροφανών μουσικών μας.

Ο Λουκιανός, όμως, διαθέτει μιά άπαισιόδοξη οπτική γιά τό «πενταγραμμο», γι' αυτό προτιμά νά τό διασκεδάζει κατ' ίδίαν.

—Βρισκόμαστε, λέει, σέ μιά φάση διαφορετική άπ' την έποχή τοϋ δίσκου. Στόν μεσαίωνα της κασέτας. Πού κάνει τό τραγούδι λιγότερο εξομολόγηση καί περισσότερο διακόσμηση. Σάν μιά άνώδυνη υπόκρουση στίς κουβέντες μας. Παράδειγμα τά ταξί. Παίζουν πλέον άδιάφορα από πόπ μέχρι παράσιτα. Αποτέλεσμα άπογοητευτικό ένός κόσμου πού άλλάζει... πού άλλάζει, πηγαίνοντας στήν καταστροφή.

—Ο σημερινός τρόπος παραγωγής τοϋ τραγουδιοϋ, τί άποτελέσματα έχει;

—Φριχτά. Αυτός ο τρόπος είναι μιά άπ' τίς κύριες αίτίες της παρακμής.

Ανθρωποι πού δέν τούς συνδέει τίποτα, έκτός άπό κάποιο οικονομικό κίνητρο —παραγωγός, στιχουργός, συνθέτης, τραγουδιστής— έρχονται νά κάνουν κάτι. Αυτό τό κάτι είναι τραγούδια χωρίς αίμα. Συμβατικά μέ κάποιες μεταγγίσεις άπό απόηχα άλλων έπιτυχιών, μέ μιά έπιβολή πλαστών καταστάσεων. Τά τραγούδια πάντα γράφονταν άπό έναν άνθρωπο μέ μιράκι. Αυτό υπάρχει άκόμη. Ας πούμε ο Σαββόπουλος. Η έπιτυχία του δέν είναι άσχετη άπ' τό γεγονός ότι προβάλλει όλοκληρωμένα τό όραμά του. Οι περισσότερες δουλειές όμως είναι πλαστές.

—Καί τό είδος πού περνά σήμερα στόν κόσμο;

—Κανένα. Δηλαδή δέν ύπάρχει τό άντίστοιχο τοϋ έλαφρολαϊκοϋ τοϋ '60. Ακοϋς δήθεν σατιρικά τραγούδια, άκοϋς μίμους, άκοϋς έλαφροϋς τραγουδιστές σέ δήθεν λαϊκά καί δήθεν λαϊκοϋς σέ δήθεν έλαφρότατα. Ολα αυτά μέ πολύ «έκο» καί συνεργασία πολύπλοκων κουμπιών. Σήμερα δέν πουλιέται κανένα είδος. Γι' αυτό τά μεγάλα γουμερα πωλήσεων τά κάνουν μόνο τά άλμπουμ κάποιων τραγουδιστών της μόδας.

—Πώς νομίζεις ότι «πρέπει» νά ύπάρχει ένας Ελληνας συνθέτης;

—Πρώτα νά ξεχάσει τίς εύκολίες πού τοϋ παρέχει το σύστημα, καί μετά νά δει γύρω του τί συμβαίνει, ώστε νά γράφει μιά μουσική άμεση, της στιγμής —μέ την καλή έννοια— σά νά προσφέρει άνυστερόβουλα ένα σάκκο μέ όξυγόνο.

—Φέτος λανσαρίστηκες καί σάν στιχουργός. Μόνος, κάουμπόυ καί στιχουργός...

—Δέν είναι σίγουρο άν θά συνεχίσω. Εγραψα στίχους μέ την αίσθηση ότι έτσι η όποια πρόταση μου ήταν πιό ολοκληρωμένη.

«Πάμε μιά βόλτα στη Βουλιαγμένη

νά κάνουμε μπάνιο γυμνοί...».

—Τραγουδάς κιόλας, κι όχι άπό φέτος...

—Κι αυτό άνήκει στήν ίδια κατηγορία μέ τη στιχουργική. Αλλά στό τραγούδι τά πράγματα είναι πιό εύκολα. Δέν παίζω ούτε τόν στιχουργό ούτε τόν τραγουδιστή. Είμαι ένας «φτωχός καί μόνος» διεκπεραιωτής της δουλειάς μου...

Πολιτικοί στο τσίρκο

Παράσταση ξεχωριστής σημασίας θά είναι η επίσημη πρεμιέρα τοϋ βουλγαρικοϋ τσίρκου πού θά δοθεί τήν Πέμπτη 3 Μαΐου μέ την εύκαιρία της άφιξης τοϋ Προέδρου της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας κ. Ζίβκωφ, στήν Ελλάδα. Η πρόσκληση είναι γιά τίς 9.30 μ.μ. καί έχουν κληθεί ο πρόεδρος της Βουλής, οι άρμόδιοι γιά τίς σχέσεις μεταξύ των χωρών ύπουργοί καί ξένοι πρεσβευτές, μορφωτικοί σύμβουλοι, έκπρόσωποι τών μέσων ένημέρωσης.

Τό τσίρκο πού έχει έγκατασταθεί στό Ν. φάληρο δίπλα στό Δελφινάριο, έχει ένθουσιάσει τό φιλοθεάμον κοινό της Αθήνας.

Οι παραστάσεις λήγουν στίς 11.45, πού λειτουργοϋν άκόμη όλες οι συγκοινωνίες.

ΡΩΜΙΑ Η ΦΙΛΟΥΜΕΝΑ

Στό ιταλικό περιοδικό «Οτζι» στίς 20.4.79 δημοσιεύτηκε μιά μεγάλη φωτογραφία της Ελλης Λαμπέτη καί ένα κείμενο, πού τό περιεχόμενό του άναφέρεται στή δυναμική έρμηνεία της μέ τίτλο «Η Ελληνίδα θιλουμένα» καί στόν ένθουσιασμό τοϋ Μπολονίνι για τή διάσταση πού έδωσε στό ρόλο η μεγάλη ήθοποιός, όπως καί στό σαγηνευμένο κοινό πού τό παρακολουθεί. Τόν ένθουσιασμό του, έκτός άπ' τόν σκηνοθέτη Μπολονίνι, δηλώνει καί ο συγγραφέας τοϋ έργου Ντέ Φιλίππο.

ΠΡΟΛΑΒΑΜΕ ΤΟ ΜΑΗ

Χτές άνοιξε η ανθοκομική έκθεση της Κηφισιάς, μοναδική καί μανάκριβη στά άτονα φυσιολατρικά ενδιαφέροντά μας. Χιλιάδες μαργαρίτες, ορτανσίες, τριανταφύλλιες, πρασινάδες, κάκτοι καί πολλά άλλα πού σήμερα δέν αποτελοϋν μόνο προνόμιο της Ολλανδίας, εκτίθενται πρός θέα καί αγορά. Μοναδική ευκαιρία γιά όσους διαθέτουν κατάξερα μπαλκόνια στήν αστική έρημο της Αθήνας, νά τά λουλουδιάσουν, ή, τουλάχιστον, νά τά πρασινίσουν.

ΧΩΡΙΣ ΑΡΧΑΙΑ — ΧΩΡΙΣ ΜΟΥΣΕΙΟ

Δέν φτάνει πού πήραν τά άρχαία, άλλά έκλεισε καί τό Μουσείο στά Χανιά, μέ άποτέλεσμα νά δυσφορούν οι τουρίστες πού άρχισαν νά μυρμηγκιάζουν στή Μεγαλόνησο.

Αυτά καταγγέλλει ο δήμαρχος Χανίων κ. Γ. Κλωνιζάκης στό ύπουργείο Πολιτισμοϋ καί ζητεί νά νοιαστεί κάποιος, ώστε νά ξαναλειτουργήσει το Μουσείο... μέ τά έναπομείναντα άλλα ένδιαφέροντα.

ΦΛΑΣ

Να ενωθούν οι δυνάμεις της προόδου

● ΖΗΤΟΥΝ 100 ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

«Η επικίνδυνη εμπορευματοποίηση της τέχνης, η προώθηση της υποκουλτούρας, οι απαγορεύσεις καί περιορισμοί της προοδευτικής δημιουργίας, είναι η «πολιτιστική» πολιτική της άρχουσας τάξης», επισημαίνεται σέ διακήρυξη 100 καλλιτεχνών καί διανοουμένων.

Οι παραπάνω διαπιστώσεις κάνουν αναγκαία τή συσπείρωση τών δημοκρατικών, αριστερών καί προοδευτικών δυνάμεων πού — τονίζεται στή διακήρυξη — είναι καί δυνατή, γιατί:

● Παρά τίς ιδεολογικές διαφορές μπορούν νά ενωθοϋν, οι δυνάμεις καί τάσεις αυτές, συμφωνώντας σέ κοινό πολιτικό πρόγραμμα, βασισμένο στήν ισοτιμία, στόν αμοιβαίο σεβασμό καί στόν εποικοδομητικό διάλογο.

Ο Γιώργος Πάντζας καί η Μ